

Tomáš Ekrť: Děpoltici – vedlejší větev Přemyslovců. Bakalářská práce. Univerzita Karlova v Praze. Filozofická fakulta. Ústav českých dějin, Praha 2019, 68 s. + 2 s. příloh.

Osudy a genealogie nejstarší české panovnické dynastie byly v českém dějepisectví zpracovány mnohokrát. Popsány byly i rodové dějiny sekundárních a levobočných linií rodu. Přesto se stále v historiografii nacházejí místa, která nejsou jednoznačně vysvětlena či byla historiky přehlížena. Snad i proto, nebo jako historickou výzvu si T. Ekrť zvolil za téma své bakalářské práce právě historii Děpolticů, přemyslovské vedlejší linie, jejíž osudy netrvaly ani dvě staletí. Autor sám už v úvodu své práce zdůrazňuje, že svým výzkumem nevstupuje do neprobádaného území, že prací na toto témat bylo vydáno sice jen několik, ale s ohledem na dochované množství a kvalitu pramenů nelze s novým výzkumem očekávat dramaticky odlišné závěry, zároveň ale také poukazuje na několik témat, která si pozornost historiků rozhodně zaslouží. Prvním a pro T. Ekrť zásadnějším tematickým okruhem byla vlastní genealogie rodu Děpolticů odvozujících se od Děpolta (I.), syna českého knížete Vladislava I. Autor práce upozorňuje na některé rozpory, které se ve starších historických pracích objevují, a to zejména odlišení (event. ztotožnění) třetí a poslední, tj. čtvrté generace rodu. Druhý okruhem se pak autorovi stalo panství rodu ve východních Čechách a později i Plzeňsko. Tuto část osobně považuji za velmi podnětnou, protože ukazuje to, co je českou současnou medievistikou zanedbáváno, totiž dějiny raně středověkého osídlení a hospodářské dějiny stejného období. T. Ekrť i přes torzovité prameny formuluje zajímavé hypotézy o důvodech budování domén Děpolticů právě ve zmíněných českých regionech.

Bakalářské práce T. Ekrť má jasnou a logickou strukturu a také vlastní text má velmi dobrou jazykovou i terminologickou úroveň. Autor se musel během svého výzkumu vyrovnat s nelehkou situací znovu vyhodnocování už většinou známých a publikovaných pramenů. Přesto se mu podařilo nastínit velmi zajímavý a dynamický vývoj vedlejší přemyslovské rodové linie se všemi jeho vzestupy a pády, včetně jeho konce nerozluštitelného z dochovaných zdrojů. Předloženou bakalářskou práci považuji za zdařilou. Autor prokázal schopnost kritické práce s historickými prameny i formulovat samostatně hypotézy. Naplnil tak veškeré požadavky kladené na tento typ prací, a proto ji doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnotit práci stupněm výborně, záleží ovšem také na průběhu obhajoby.

Náměty k diskusi:

1) Dovede si autor představit, že by bylo možné rekonstruovat např. doménu Děpoliců na základě nových pramenů ? Pokud ano, pak jakých ? Mohla by v tomto ohledu přispět k rozšíření poznání archeologie ?

V Praze 3. června 2019

PhDr. Eva Doležalová, Ph.D.